

MAGYAR FIATALOK A BEVÁNDORLÓKRÓL

Radics M. Péter
egyetemi hallgató
Politikai Tanulmányok Tanszék
Bölcsészettudományi Kar, Pécsi Tudományegyetem
radics@idresearch.hu

A pécsi IDResearch Kft. „*Feketén-Fehéren – itt vagyunk!*” című, az Európai Integrációs Alap és Belügyminisztérium által támogatott országos kutatási és kommunikációs projektjének fő célja a hazánkban élő afrikai bevándorlókkal kapcsolatos kép megalkotása, a társadalmi nyitottság és integráció elősegítése. Elsődleges törekvésünk, hogy a migrációban kiemelten érintett jövő nemzedékét ismeretterjesztő előadásokon, egy internetes játékon, illetve különböző nyomtatott kiadványokon keresztül tájékoztassuk a vándorlás okairól és következményeiről, beleértve a középiskolás és a felsőoktatásban résztvevő diákokat egyaránt.

A fiatal korosztály Magyarországon élő afrikai bevándorlókkal kapcsos-

latos ismereteinek, attitűdjének, tájékozottságának vizsgálata projektünk hangsúlyos elemét képezi. Az ország különböző területein élő, középiskolás és főiskolás-egyetemista korú fiatal által 2011 január és február hónapjaiban kitöltött és visszaküldött 1046 kérdőív összegzése megtörtént, jelen cikkünkben néhány érdekes adatot szeretnénk közölni olvasóinkkal.

Figyelemre méltó például, hogy a megkérdezett fiatal korosztály tagjai 40%-ban helyesen becsülik meg a Magyarországon élő afrikai bevándorlók számát. (A tartózkodásra, bevándorlásra, illetve letelepedésre jogosító engedéllyel rendelkező afrikai állampolgárok száma a KSH adatai szerint 2010 elején 2513 fő volt). A kérdőívet

EURÓPAI INTEGRÁCIÓS ALAP

A projekt az Európai Unió **Európai Integrációs Alapjának** támogatásával valósul meg.

kitöltők 25%-a becsülte alul az afrikai bevándorlók számát (500-1000 fő), továbbá a válaszadók 27%-a szerint a csoport nagysága körülbelül 5000 fő, 8%-a pedig 10 ezerre tette ezt a számot.

Egyes kérdéseink nem csak az afrikaiakra, hanem általában a harmadik országokból érkezett bevándorlókra vonatkoztak. Az ezekre adott válaszokból az látszik, hogy a fiatalok majdnem fele véli úgy, a bevándorlók terhet jelentenek hazánk számára (a válaszok: 20% igen, 26% inkább igen). Érdekes módon arra a kérdésünkre, hogy „*milyen típusú terhet jelentenek a bevándorlók*”, a kitöltők 33%-a válaszolta azt, hogy gazdasági terhet, míg 32%-a szerint szociális, 20%-a szerint pedig biztonsági terhet jelentenek és 15% véli úgy, hogy kulturális jellegű problémát (kihívást) okoznak a hazánkban élő külföldiek. Talán meglepő, de mindenesetre tanulságokkal szolgál, hogy négy, általunk felkinált társadalmi probléma közül válaszadóink messze a legkisebb problémának látták a bevándorlókkal/bevándorlással kapcsolatos kérdéseket. Mindössze a válaszolók 1%-a gondolja úgy, hogy a bevándorlás a „legnagyobb probléma”, jócskán azt megelőzi a tartós munkanélküliség (40%), a romakérdés (37%) és a tartós szegénység (22%). Ennek okán pedig érdekesnek tűnik, hogy mégis közel 50%-os az az arány, mely teherként értékeli a bevándorlók jelenlétét. Kérdésünkre, mi szerint „*A csökkenő számú magyar lakosság miatt, a munkaerőpiacnak szüksége van-e külföldi munkaerőre?*” 51% válaszolta, hogy „igen, korlátok között”, 38%, hogy „nem”, 11% pedig egyértelműen úgy véli, „igen”. További érdekes-

ség, hogy a válaszadók 79%-a nyilatkozott úgy, hogy fenntartások nélkül dolgozna olyan munkahelyen, ahol munkatársai között EU-n kívüli országból érkezett bevándorló is dolgozik.

Az Afrikából érkező bevándorlókcal kapcsolatban feltett kérdéseink eredményeiből az látszik, hogy valamilyen mértékben szinte minden válaszadó érdeklődik az afrikai kultúra, történelem, illetve a hagyományok iránt, mindössze 4% felelt nemmel az erre vonatkozó kérdésre. Afrikából érkezett bevándorlókat a kitöltők 27%-a ismer a közvetlen környezetéből, illetve 18% az ismerősei révén. Válaszóink úgy gondolják, hogy a legtöbb afrikai bevándorló az észak-afrikai térségből érkezik hazánkba (38%), esetleg Közép- és Kelet-Afrikából (35%). Az előbbieknél egyébként igazuk van, hiszen a hazánkban élő afrikaiak közel fele Észak-Afrika valamely államából érkezett. A legtöbb válaszadó szerint az afrikai migránsok számára hazánk célország (73%), csak negyedük szerint tranzitország (27%). Azonban a felmérések és a statisztikák szerint az utóbbi bizonyul igaznak, mely szerint hazánk csak maximum tranzitország, hiszen a nyugat-európai országokhoz képest elenyésző a bevándorlók, ezen belül pedig az afrikaiak száma, bár a rendszerváltás előtti évtizedekben több ezer afrikai diák tanult Magyarországon, különböző ösztöndíjas lehetőségeknek köszönhetően. A kérdőívet kitöltők 79%-a véli úgy, hogy az afrikai bevándorlók „dolgosak/szorgalmasak”, illetve 76% válaszolt igenel arra, hogy „megbízna-e egy Afrikából származó emberben”. Kérdésünkre, hogy az afrikai bevándorlók tolatodó-

ak-e, 87% felelt nemmel, mely kérdéshez szorosan kapcsolódik, hogy 86% szerint az afrikai bevándorlók barátságosak.

Kedvezőtlenebb képet festhet a szférában tevékenykedő szervezetekről, hogy 95% nemmel felelt arra a kérdésre, hogy „*ismer-e Magyarországon Afrikával foglalkozó civil szervezetet*”. Ha módjában állna, a megkérdezettek többsége segítené valamely afrikai bevándorlókkal foglalkozó civil szervezet munkáját, hiszen 35% adományokkal, 24% önkéntesként, 3% pedig egyéb módon járulna hozzá a civilek munkájának sikeréhez. Az említett szervezetek céljai közül legtöbbször az egészségügyi ellátás javítását támogatják (34%), 29% fordítana több figyelmet az árvák, hátrányos helyzetű gyermekek támogatására, 27% az oktatásra, 9% viszont ösztöndíj programokkal segítené.

Hasonló eredményekre vezettek azok az egymáshoz kapcsolódó kérdé-

sek, amelyek arról érdeklődtek, „zavarná-e” a válaszadót, ha afrikai származású személlyel kerülne mindennapjai során, különböző helyzetekben kapcsolatba. Többségében nem zavarná a válaszoló fiatalokat (47%-ot „egyáltalán nem”, 17%-ot „inkább nem zavarna), ha lakókörnyezetében afrikaiak élnének. Még kevesebben éreznék zavarónak, ha afrikai osztálytársai/iskolátársai/évfolyamtársai lennének (63%-ot „egyáltalán nem zavarna”, 15%-ot „inkább nem zavarna”). Némileg meglepő azonban, hogy ezekkel ellentétben a házassággal kapcsolatos kérdéseinkre („Házasságot kötne afrikai országból érkezett bevándorlóval?”) 67% válaszolt nemmel és csupán 33% igennel. Meglepő lehet, de ennél a kérdésnél nincs számottevő különbség a női és férfi válaszadók között. A férfiak közül 29%, a nők közül 35% válaszolt igennel a házassággal kapcsolatos kérdésre.

Afrobreakz

Egy nyugat-afrikai tradicionális ütőhangszer (a djembe) iránti közös lelkesültség vezette a korábbi margitszigeti dobosokat az Afrobreakz 2008-as megalapításához. A csapat 8-10 főből álló baráti társaságból alakult, akik 2 éve zenélnek együtt ebben a formációban, de együttműködnek megannyi más zenei csoporttal is. A nyugat-afrikai ritmusok, dobnyelvek követői. Nemcsak táncos esteket, partykat, és részben afro-diskós esteket is szerveznek élő dobzenével, hanem részt vesznek számos Afrika-ünnepélyen, fesztiválokon, felvonulásokon, fellépéseken is. Megannyi esetben tűz-zsonglőrökkel is fellépnek, időnként a hasonló zenéket pártoló lemezlovasokkal is fúzióba állnak. A csapat nemrég táncosokkal bővült, így programjaik egyaránt szólnak a zenehallgatóknak, kísérletezőknek, tánccra vágyóknak, energikus hangulatba ringatózóknak is.

A csapat nevééről: míg az AFRO nemigen szorul magyarázatra, a Breakz sokakban kérdést ébreszt. A szó alkalmazása ehelyütt kettős értelmű: egyrészt a break az afrikai zenének (jazz-nek, népzzenének, szakrális zenének is) olyan szólófrázisa, amelynek egyéni hangzása, „kérdése” és ritmusa a többi hangszer váratlan választát, ellenbeszédét vagy elhallgatását idézi elő. Ilyenkor nemegyszer szünetek, közjátékok vagy szólók is történnek, a szaggatottság és a szólammegosztás is számos változatban előfordul.

info@afrobreakz.hu